

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς δι-
σταχυρώσεως τῶν
ἐδῶν Πειραιῶς
καὶ Γεωργίου,
ἀριθ. 20.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εν Ἀθήναις	ἐτησίᾳ ἀρ. Ν. 8
" "	ἑξαμην. " " 5
" τριμην. ἐτησίᾳ " " 40	
" " ἑξαμην. " " 6	
" τῷ ἑξωτερ.	ἐτησίᾳ ἀρ. 15

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οἱ ἀδρατοὶ μὲθ. Φερέ (μετὰ εἰκόνα)—Ῥωσίδες Παρ-
θένας ἢ Σκηναὶ τῶν Μηδονιστῶν—Ποίησις. Εἰς φωτογρα-
φίαν Κανάρη, ὑπὸ Μαρτζώκη—Βορείας καὶ Ὁρεσθίας—
Ποιήματα.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΛΑΝ. ΤΙΜΑΤΑΙ

Εν Ἀθήναις	ἀρ. 10
" τριμην. ἐτησίᾳ " " 15	
" τῷ ἑξωτερικῷ " " 25	
Φύλλα προηγούμενα	" 50



Ὑπὸ τῆς μελέας (σελ. 41).

Οἱ Ἀδρατοὶ

Ἡ
Εἰς ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡ ΠΕΤΡΟΥ
ΥΠΟ
ΕΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΡΕ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

I

Ὑπὸ τῆς μελέας.

Ἡ κοιλὰς τοῦ Ιανναί εἶνε ἀναντιρ-
ρήτως μία ἐκ τῶν ἐξαισιωτέρου τοπο-
θεσιῶν τῶν περὶ τὴν Διέππην.

Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκίαι, ἐσπαρμέναι
οὕτως εἰπεῖν εἰς τὰ σπλάγχνα δύο λό-
φων, ὧν πέραν ἐκτείνεται παραγώδης
θάλασσα, σχηματίζουσι μετὰ τῶν
διαφόρων δένδρων καὶ ἰδίᾳ τῶν με-

λεῶν, ἀπορὴν ὥραιο ἀνθοδέσμη. Εἰς
τὸ βάθος, ἐν τῷ μίᾳ λαμψάνων καὶ
ἀγρῶν, περιπεφυγμένων ὑπὸ μεγάλων
φρακτῶν, πλοῦσι ὑποστατικά ἐλκυ-
ουσιν ἀπὸ αἰῶνος σχεδὸν ἤδη τὴν νεό-
τητα καὶ ἔλκους ἐν γένει τοῦ νεοτι-
κοῦ ἐκ τῶν κταίκεων τῆς πόλεως.

Καὶ ἀληθῶς! τί τοῦτου καλλίτε-
ρον; Ποῖα καλλιτέρα χοροὺ αἰθουσῶν
ἐν ὑπαίθρῳ διὰ τὴν νεολαίαν τῆς Διέπ-
πης, ἀντὶ τῆς ἀπληθείας τῆς παι-
κιλότητος χλόης, καὶ ὑψηλάνους με-
γάλας μελέας ἀντὶ ἀροφῆς; Ποῖον ἀ-
νάκλιτρον εὐαρεστώτερον διὰ τοῦτο ἀ-
λειψί, παραδιδόμενον εἰς τὴν ἡδυπά-
θειαν τῆς καπνοσύριγγος τῶν, διὰ τοῦ
οἴνοπότου δοκιμάζοντας τὴν ἀρωμα-
τημένην οἶνον, ἢ αἱ ἀτάκτως ἐστημέ-
ναι τράπεζαι περὶ τῶν κορμῶν τῶν
παλαιῶν δένδρων, σὺν τοῖς παρ' αὐ-
ταῖς ξυλίνοις θρανίοις;

Αἱ ἔλκους ὑπάρχει τόπος εἰς τὴν αὐ-
τοσχέδιον ἐκείνην αἰθουσάν. Ἀπείρι-
τα τὰ πάντα καὶ χοροὶ τις βυθί-
ζων τὰ βήματά τοι πρὸς τὸν ἡγόνδε-
χάστρας ἀπλουστέρως μὲν ἀλλ' ἐξο-
γιστικωτέρως καὶ τῆς πολυπληθεστέ-
ρας καὶ ἁρμονικωτέρας ὀρχήστρας τοῦ
μεγάλου κώμου; Εὐθυμία ἀνυπόκρι-
τος, καὶ ἦν τὰ χεῖλη γελῶσι μετὰ
τῆς καρδίας καὶ πᾶσα φροντίς ἐλλεί-
πει.

Ἡ φιλοσοφία αὕτη τῶν νεοτιμῶν
καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Διέππης μοι ἐφάνη
πάντοτε ἡ ὀραιοτέρα ἄμα καὶ πρακτι-
κωτέρα.

Ἐρρίχον τινὰ κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου
τοῦ 1751, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἔσχε τὰς με-
γαλοπρεπεῖς ἀκτῖνάς τοι εἰς αἶθριον
οὐρανόν, ραιδρὸν πλῆθος διηυδόμετο
πρὸς τὴν μαγευτικὴν κοιλάδα.

Εἰς τὴν θέρμην τοῦ χοροῦ, εἰς τὴν